

‘Thiên đường’ xã hội chủ nghĩa!

Việt Nguyên/Người Việt

March 16, 2019

Thượng Đỉnh Mỹ-Bắc Hàn được tổ chức tại Hà Nội trong hai ngày 27 và 28 Tháng Hai, 2019. Trong hình là cuộc gặp giữa Tổng Thống Donald Trump và Chủ Tịch Kim Jong Un được truyền hình trực tiếp trên màn hình LED lớn ở ngay trung tâm Hà Nội hôm 28 Tháng Hai. (Hình: Carl Court/Getty Images)

Trên giấy một đô la là dấu triện của Hiệp Chủng Quốc Hoa Kỳ, bên trái là hình Kim Tự Tháp bốn cạnh, lén đến đỉnh tất cả bốn điểm hướng lên trời nhìn về mặt Thượng Đế đó là Thượng Đế của lý trí, của lý luận.

Hoa Kỳ là quốc gia đầu tiên được thành lập dựa trên lý trí, lý luận của con người thay vì thành lập trên căn bản sức mạnh của chiến tranh. Vào thế kỷ 18 các nhà lập quốc Hoa Kỳ đã ngồi với nhau, những bộ óc trí thức vĩ đại đã tin vào Thượng Đế “In God we trust.”

Thượng Đế của tổ phụ của Hoa Kỳ là Thượng Đế của trí óc con người. Lý trí con người giúp bạn tiếp cận với Thượng Đế. Huyền thoại dựa trên căn bản khoa học, tất cả con người được sinh ra đều có khả năng suy luận, lý luận và suy nghĩ không nhầm mù quáng đi theo chủ thuyết, đây là căn bản của Dân Chủ. Tư tưởng giúp mọi người có khả năng đi tìm sự thật không cần người hướng dẫn hay chính quyền độc tài sai bảo.

Đằng sau Kim Tự Tháp là sa mạc, trước sa mạc là cây cối. Sa mạc đối với tổ phụ Hoa Kỳ là Âu Châu nơi họ đã rời quê hương đến đất mới lập nghiệp, Âu Châu thời đó với chiến tranh, chiến tranh và chiến tranh. Hoa Kỳ thoát khỏi con đường của Âu Châu, tạo nên một quốc gia mới có lý luận và lý trí. Đó là ý nghĩa của Kim Tự Tháp.

Bên phải Kim Tự Tháp là con chim đại bàng, theo truyền thuyết Hy Lạp chim đại bàng là chim thần Zeus (trời), chim đại bàng tượng trưng cho Thượng Đế xuống trần. Chim đại bàng của Hoa Kỳ là chim đại bàng trọc đầu (bald eagle) khác với đại bàng của thần Zeus. Chim đại bàng trọc đầu tượng

trung hai bộ mặt, một mặt là chiến tranh một mặt là hòa bình. Một chân đại bàng năm 13 mũi tên tượng trưng cho nguyên tắc hòa đàm.

Chim đại bàng nhìn về hướng cành nguyệt quế (Laurel) tượng trưng cho hòa bình và chiến thắng. Các nguyên tắc ngoại giao thương thuyết của các tổ phụ được các nhà lãnh đạo Hoa Kỳ giữ cho đến nay, ngoại giao khi thương thuyết nhưng đồng thời cầm 13 mũi tên trong trường hợp ngoại giao bất thành. Nguyên tắc “đại bàng trọc đầu” đến thời Tổng Thống Nixon được nói nôm na thông dụng thành “cây gậy và củ cà rốt.” Nguyên tắc vẫn giữ nhưng mỗi tổng thống Hoa Kỳ như diễn viên thay đổi bộ mặt trên sân khấu chính trị.

Tổng Thống Donald Trump diễn tuồng diều hâu và bồ câu với bộ mặt luôn luôn thay đổi trên sân khấu chính trị khi Bắc Hàn thành công thử bom khinh khí và hỏa tiễn liên lục địa (ICBM). Ông Trump dọa bấm nút bom nguyên tử, sau đó lại nói chuyện hội đàm khi cậu út Kim Jong Un bị xem là đứa trẻ ngu dốt chỉ thừa nghiệp cha cũng biết chơi trò diều hâu và bồ câu. Sau khi dọa phóng bom nguyên tử qua Hoa Kỳ lại gửi lực sĩ đến dự Thế Vận Hội Mùa Đông năm 2018, sau đó qua phái đoàn Nam Hàn đến Hoa Kỳ gửi lời mời đến Tổng Thống Trump dự hội nghị hai bên ở Singapore vào Tháng Sáu, 2018.

Bộ mặt diều hâu của Tổng Thống Trump sau lần hủy bỏ tập trận giữa Hoa Kỳ và Nam Hàn và dọa hủy bỏ buổi họp qua lá thư gửi đến Kim Jong Un đã đổi thành bộ mặt bồ câu trong kỳ hòa đàm Singapore. Tự hào là tổng thống Hoa Kỳ đầu tiên ngồi trong bàn hòa đàm với chủ tịch Bắc Hàn và mong muốn được giải Nobel Hòa Bình, ông Trump có tình đánh mờ những cố gắng chính trị của các diễn viên trước ông trên hậu trường chính trị dẫn đến biến cố năm 2018.

Tổng Thống Jimmy Carter là tổng thống Hoa Kỳ làm lịch sử đến thăm Bắc Hàn vào Tháng Năm, 1994, cuộc thăm viếng không chính thức bốn ngày gặp Kim Nhật Thành – ông nội của Kim Jong Un – nhờ đó Bắc Hàn giữ lời hứa không gây hấn trong một thập niên.

Năm 2010, Tổng Thống Carter giúp hai ký giả Hoa Kỳ được thả về Mỹ. Ngày 4 Tháng Tám, 2009, cựu Tổng Thống Bill Clinton đến Bắc Hàn không loan báo giúp phóng thích hai ký giả Laura Ling và Euna Lee. Cuộc thăm viếng đã xảy ra trong thời điểm căng thẳng cao độ giữa hai nước vì chương trình nguyên tử của Bắc Hàn nhưng Tổng Thống Clinton đã gặp Chủ Tịch Kim Chánh Nhật.

Nguyên tắc ngoại giao được các tổng thống đương nhiệm giữ, không ngồi xuống nói chuyện với chủ tịch Bắc Hàn khi giữa hai nước chưa có bang giao chính thức, ngoại trừ Tổng Thống Trump hoặc vì cá tính khác với Tổng Thống Obama hoặc vì chiến thuật mới để Kim Jong Un hủy bỏ chương trình nguyên tử của Bắc Hàn.

Chuyến đi hồi cuối Tháng Hai, 2019, của Tổng Thống Trump được xem như một chuyến đi vội vã không được chuẩn bị ngay cả tờ Wall Street Journal theo phe Cộng Hòa cũng đã viết phê bình ông Trump khác hẳn với những tiếp xúc cấp dưới trước hội nghị Paris về hòa bình Việt Nam đầu thập niên 1970.

“Fall in Love,” yêu ông Kim con quá nhanh, Tổng Thống Trump quên là khi yêu con người chỉ dùng trái tim quên đi bộ óc và như người Mỹ khi yêu nhanh thì khi không yêu cũng rất nhanh. Muốn chấm dứt chiến tranh Bắc Hàn chính thức sau hơn 60 năm ông Trump đã vội vã bỏ về tay không.

Chương trình nguyên tử của Bắc Hàn không bị hủy bỏ, lần này cậu út Ân đến Hà Nội không cần dọa phóng hỏa tiễn liên lục địa đến thủ đô Hoa Thịnh Đốn vì đã có Tổng Thống Nga Putin làm điều đó một ngày trước hội nghị Hà Nội. Vũ khí nguyên tử là vũ khí phòng thân của Kim Jong Un, một bài học của các nhà độc tài học từ cái chết của Qaddafi, Libya năm 2011.

Khung cảnh chính trị trong thời gian hội nghị thượng đỉnh Mỹ-Bắc Hàn cũng giống khung cảnh hòa đàm của Tổng Thống Nixon năm 1972. Nixon bang giao với Trung Quốc gặp Mao Trạch Đông, Trump gặp Kim Jong Un, hòa bình ở Trung Đông của Nixon so với chiến thắng ở Syria của Trump, Hiệp Ước Salt với Xô Viết của Nixon so với hủy bỏ hiệp ước nguyên tử với Iran của Trump,

Watergate của Nixon giống những cuộc điều tra quốc hội của Michael Cohen trong thời gian Tổng Thống Trump ở Hà Nội.

Với những rối loạn Watergate, Tổng Thống Nixon vẫn ký hiệp định Paris bán đứng Việt Nam Cộng Hòa. Với cuộc điều tra của Mueller và điều trần Cohen, Tổng Thống Trump đến Hà Nội ra về tay không. Cả hai tổng thống Nixon và Trump đều đỗ tội cho đảng Dân Chủ. Vì đảng Dân Chủ và Watergate, Tổng Thống Nixon đã không gửi quân qua Việt Nam để can thiệp khi Cộng Sản Bắc Việt vi phạm hiệp định Paris, vì đảng Dân Chủ Tổng Thống Trump đã phải ra về tay không vì đối thủ không nể.

Tình hình chỉ khác với hơn 40 năm trước. Nga và Trung Cộng không nghèo và yếu sau 40 năm từ kinh tế đến quân sự và Hoa Kỳ không phải là cường quốc duy nhất trên thế giới. Bình thư Tôn Tử dạy “hư hư thực thực” nhưng chiến tranh kể cả chiến tranh thương mại với Trung Quốc không dễ như Tổng Thống Trump đã nói, đến Hà Nội rồi về tay không Tổng Thống Trump quên bình thư Tôn Tử: “Không bao giờ khinh địch.”

Đến Hà Nội, Tổng Thống Trump đã ca tụng mô hình Hà Nội và hứa sẽ giúp Kim Jong Un xây dựng mô hình kinh tế đó để kinh tế Bắc Hàn phồn thịnh nhưng ông đã nói sai, mô hình CSVN là mô hình Trung Quốc và Bắc Hàn cũng đang xây dựng theo mô hình Trung Quốc.

Ký giả Richard Lloyd Party đã tường thuật sau lần thăm Bắc Hàn lần chót vào Tháng Chín, 2018. Bắc Hàn dưới cặp mắt của ông khác hẳn với Bắc Hàn 15 năm trước. Bắc Hàn của những năm đói kém thập niên 1990 không còn được nhắc đến.

Phi trường Bình Nhưỡng mới tân trang, du khách dùng thẻ SIM hướng dẫn tự do hơn ở Trung Quốc. Dân Bắc Hàn chơi trò chơi điện tử trên điện thoại thông minh tự do như ở các nước khác, các cô cậu trẻ đi sắm hàng trong các khu phố mới, buổi tối các nhà hàng phục vụ khách bán pizza, burger, gà chiên, thịt bò như các tiệm ăn ở Mỹ. Xe hơi mới nhiều hơn trên phố từ xe Trung Quốc đến xe Toyota của Nhật ngay cả xe đẹp bằng điện loại mới cũng xuất hiện. Trong phòng vệ sinh của các quán ăn có rửa tay và máy sấy bằng điện, cầu tiêu với máy nước rửa đít xịt tự động sau khi đi cầu như ở Nhật.

Các tòa nhà mới với đèn rực rỡ buổi tối. Các căn hộ được xây lên cho thày giáo và gia đình ở. Khách sạn Pyngyon 105 tầng chơi toàn đèn LED với những khẩu hiệu tuyên truyền cho đảng và chủ tịch.

Công viên giải trí dành cho trẻ em Kaeson 10 mẫu khánh thành từ năm 1984 với đủ trò chơi như ở Mỹ. Các cô cậu mặc quần jean, nữ sinh viên mang giày cao gót. Bè ngoài dân nhìn như dân Nhật và Nam Hàn. Các cô cậu chụp hình cười nói qua điện thoại thông minh. Hướng dẫn viên nói chuyện với du khách về mọi chuyện từ đời sống gia đình, đời tư đến chuyện khôi hài.

Không khí ở Bình Nhưỡng cũng như không khí các nước Cộng Sản khác, dân được sống trong không khí thay đổi của chính sách “bàn tay sắt bọc nhung,” được phê bình cấp dưới nhưng không được đụng đến Chủ Tịch Kim Jong Un. Cải cách của Kim Jong Un bắt chước cải cách ở Trung Cộng của Đặng Tiểu Bình từ thập niên 1980.

Bắt đầu từ đầu năm 2018, Bắc Hàn thay đổi, cảm vận của Hoa Kỳ không còn hiệu quả như trước khi Trung Cộng và Nga đứng sau lưng từ quân sự đến kinh tế. Thay đổi quan trọng nhất về mặt kinh tế là thay đổi về quản trị và trách nhiệm xã hội. Ở các nông trường và công trường công nông nhân sản xuất phải dâng cho chính quyền nhưng được trả lương theo mức lương khác biệt tùy mức sản xuất lao động cá nhân. Đằng sau những thay đổi bên ngoài về kinh tế, Kim Jong Un vẫn giữ trại lao động cải tạo, đi tù không cần phải ra tòa xử, hành hạ khi bị bắt giữ, chống chính quyền vẫn bị xử như ở Trung Quốc, Nga, CSVN...

Nhà độc tài Bắc Hàn Kim Jong Un trong lần hội nghị cuối Tháng Hai được Tổng Thống Donald Trump ca ngợi là “nhà lãnh đạo vĩ đại.” Hai nhà lãnh đạo có bộ mặt khác với những lần gặp trước giữa “Rocket” và “Orange man!”

Đến Hà Nội bằng xe lửa, Kim Jong Un yên chí hơn là đi bằng phi cơ. Hà Nội và Bắc Kinh hai vua khủng bố Cộng Sản bảo đảm an ninh trong suốt lộ trình dài từ Bình Nhưỡng qua Trung Quốc đến Hà Nội nên con người Kim Jong Un nhìn vui vẻ ung dung.

Hội nghị được sửa soạn từ năm 2018, Tổng Thống Trump chọn địa điểm đã đưa Hà Nội nổi bật lên chính trường thế giới ngược lại chính quyền Cộng Sản Hà Nội o bế Tổng Thống Trump tối đa, bảo đảm không biếu tình chống đối chế độ xảy ra quanh khách sạn Metropole. Tổng Thống Trump, con người chỉ muôn được khen, đã hài lòng với cách tiếp đãi của chủ nhà, vi phạm nhân quyền của cả Bắc Hàn và Việt Nam không được nhắc đến như khi các tổng thống Hoa Kỳ đến Việt Nam nhất là từ sau khi Hoa Kỳ đã rút ra khỏi ủy ban nhân quyền Liên Hiệp Quốc.

Nhà cầm quyền CSVN thích Tổng Thống Trump vì ông không phục vụ trong quân đội trong thời kỳ chiến tranh Việt Nam (khách sạn Metropole nơi diễn ra hội nghị đã có những dây phòng mang tên Charlie Chaplin, Somerset Maugham, Graham Greene các tên tài tử, văn sĩ nổi tiếng Anh Mỹ, trước đó có cả tên Jane Fonda tài tử Mỹ nổi tiếng chống chiến tranh Việt Nam, nhưng sau khi Cộng Sản chiếm miền Nam Việt Nam bà đã hối hận về những hành động phản chiến vì vậy tên của bà bị xóa khỏi khách sạn).

Tổng Thống Trump đã ca ngợi mô hình kinh tế Việt Nam và hứa với Kim Jong Un là Bắc Hàn sẽ nhu Việt Nam nếu Kim Jong Un ký hiệp định hủy bỏ vũ khí nguyên tử nhưng đây là lỗi lầm của Tổng Thống Trump. Mô hình Việt Nam là mô hình Trung Quốc.

Từ sau khi Hoa Kỳ bỏ cấm vận Hà Nội năm 1995, kinh tế Việt Nam khác hơn trước nhưng với những thay đổi từ “đổi mới” của Tổng Bí Thư Nguyễn Văn Linh đến kinh tế của Thủ Tướng Võ Văn Kiệt, chính quyền Cộng Sản Việt Nam không thoát được mô hình Trung Quốc “kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa.” Con đường ấy rõ ràng hơn từ Tháng Mười, 2018, khi ông Nguyễn Phú Trọng đi theo con đường chủ tịch kiêm tổng bí thư đảng Cộng Sản của Tập Cận Bình.

Theo đúng đường lối đàn áp không một tiếng nói nào khác hơn tiếng nói của chính quyền và đảng Cộng Sản, chính quyền CSVN đã cho thấy chính sách áy ngày Tổng Thống Trump đến Việt Nam. Được sửa soạn cho hội nghị từ năm 2018, chính quyền Hà Nội đã giải tán Quỹ Văn Hóa Phan Chu Trinh hôm 20 Tháng Hai, 2019, một tuần trước hội nghị.

Nhà văn nổi tiếng Nguyên Ngọc, Giáo Sư Chu Hảo bỏ đảng, kêu gọi nhân quyền, chỉ trích Trung Quốc nay bị bịt miệng. Linh hồn của hội là bà Nguyễn Thị Bình nay 90 tuổi, cháu của Phan Chu Trinh, người hùng của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, trong thời chiến tranh Việt Nam bà là một con người Cộng Sản cuồng tín tin vào chủ nghĩa Mác Lê Nín tuyệt đối. Trong những năm ngồi trong hội nghị hòa đàm hai bên ở Tân Sơn Nhất, ông Nguyễn Xuân Phong đã phải nhức đầu với “con người Cộng Sản” Nguyễn Thị Bình.

Sau 30 Tháng Tư, 1975, đảng Cộng Sản Việt Nam đã tự hào “Việt Nam là lương tâm thời đại.” Vì lương tâm đó mà hàng triệu người phải bỏ quê hương, phải làm thuyền nhân, hàng trăm ngàn người vào trại tù “cải tạo,” hàng triệu gia đình ly tán. Cũng nhờ “lương tâm ấy” mà các thành viên Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam sau này đã tinh ngộ, trong đó có bà Nguyễn Thị Bình! (**Việt Nguyên**)